

Eerste Zomeravondwandeling met IVN Gulp & Geul (dinsdag 5 juli 2005).

Alle voorbereidingen waren tijdig afgerond. De pers en andere media tijdig voorzien van materiaal. Zelfs weer een groene minuut gevuld op L1 op de zaterdag voorafgaand tijdens de wekelijkse uitzending van Limburgs Land (elke zaterdag: 9.30-11.00 uur). Onze reeks van zomeravondwandelingen in 2005 kende weer een prima start.

Onze vaste gids arriveert ongeveer gelijktijdig met zijn vaste controleur en toezichthouder. We moeten immers weten wat hij onze deelnemers op de mouw speldt. Het zeer wisselvallige weer met op de maandag een ware stortvloed op diverse plekken ruimt een zeer zonnige avond in voor deze primeur van 2005. In een heerlijk warm zonnetje verzamelen zich de deelnemers en

paraplu's en jassen verdwijnen weer in de diverse auto's.

Onze vaste, en beslist fraaiste, fan uit café A gen Baan aan de overkant komt ons weer opzoeken, aanmoedigen en bewonderen. Helaas voor haar waren Hub en zijn deelnemers niet voorbereid op deze warme zomeravond dus alle gespierde onderdanen bleven vandaag voor haar verscholen. Toevallig was er die avond ook de start van de Wijlrese wandelvierdaagse maar gelukkig is er geen sprake van concurrentie.

Hub begint na de zevende klokslag met zijn welkomstwoordje en al spoedig verlaten we het dal van de Geul via de Dikkebuikweg. Onderweg komen o.a. de miljoenenlijn, de orchideeën in de plantenbakken, de kalkovens, enz. ter sprake. Te laat bemerkt een gezellig stel uit het noorden van onze provincie dat hun fototoestel nog in de auto ligt en dat wordt diverse keren betreurd. Na zeer langdurig overleg kiest hij, een luie zanger, ervoor om toch niet even terug (bergaf) te lopen want hij ontvangt enkele kiekjes van een andere deelnemer. Helaas hebben we geen informatie over dit gesjoemel en smeergelden.

We ruiken en proeven dit eerste stuk aan of van marjolein, wilde peen en de befaamde sleedoornbes. Die laatste soort

blijft heel lang op de smaakpapillen van onze vrijwilliger hangen. We gaan even naar rechts en genieten vanaf de weg en een soort picknickplaats van een grandioos panorama over het Geuldal met enkele verre blikken op het zuidelijke buurland (Moresnet en omgeving) maar ook de Schoorstenen van DSM of Sabic. Een van de bomen herkent zijn planter of was het juist andersom. In elk geval was er iets moois tussen beiden rond 1975 tijdens een boomplantdag. Geleidelijk stijgend bereiken we het plateau en zitten we aan de bovenkant van het Eijserbos. Onze gids raakte steeds meer in de vorm tijdens zijn vele momenten van toelichten. Heel informatief was zijn uitleg waarom een hond een weg schuin over steekt. De vele wissels op deze route brengen verhalen over dassen en reeën en dat kan bijna de gehele route getest worden. Onze leergierige deelnemers ontdekken dan ook al spoedig de eerste wissels en de leermeester glundert.

Langs die bovenrand van het Eijserbos ontstaat een nieuw stukje over zomerse Amerikaanse eiken maar ik was geen goede leerling. Gelukkig vergoeden de aanwezigheid van o.a. vlier, beuk, lijsterbes, klimop, bosrank en het massale graanveld veel van mijn onwetendheid. Vrij spoedig gaat het links af het bos in. We dalen een hele poos en verhalen over mergel en vuursteen kunnen te plekke worden bewezen.

Vanuit dit stukje bos gaat het naar rechts en we volgen een lange landweg welke de gids enorm veel aanknopingspunten biedt. Herhaaldelijk staan we stil om te praten over wat we zien. We kijken uit over dit deel van de regio en

geven tekst en uitleg, de wissels blijven zich vertonen, de plantjes willen nog profiteren van deze zonnige avond en leveren elk moment stof voor een stuk toelichting. Zo kan de gids o.a. ingaan op Zwart Knoopkruid (*Centaurea jacea*), de speerdistel, het kruisbladig walstro, het jacobskruiskruid, enz. We bewonderen de graslanden van de Piepert en leren weer over waterwinning, beheer, enz.

Iedereen merkt dat iemand duidelijk driftig met de gifspuit actief is geweest in de berm, zowel links als rechts, in deze dalende landweg met weer unieke vergezichten. We herkennen o.a. de spoorbrug nabij Moresnet)

Behalve bruine brandnetels vinden we in het talud van de berm wissels van de gifspuiter welke ook distels en hondspeterselie zeer sterk liet krullen. Blijkbaar hebben de dassen maar ook de veelvuldig voorkomende wijngaardslak nog weinig last van al dit vergif. Het zijn inderdaad sterke beestjes. Een dassenburcht met diverse uitgangen of diepe gangen in de berm en de verhalen van de gids versterken nogmaals het ontzag voor deze diersoort. Tijdens het dalen van deze mooie landweg genieten we weer van unieke vergezichten. We herkennen o.a. de spoorbrug nabij Moresnet).

Uiteraard levert het de brug en het traject van de Miljoenenlijn weer genoeg stof voor verhalen of overpeinzing en lange lianen laten zich bewonderen.

Uiteindelijk naderen we kasteel Cartils met zijn pauzeplek van de avondvierdaagse van Wijlre welke op dat moment wordt opgeruimd.. Even later lopen op het onlangs geopende voetpad langs de doorgaande provinciale weg Wittem-Wijlre. Even is er aandacht voor o.a. de waterzuivering en het Indisch Bloemriet (*Canna*) dat links de winter heeft overleefd en als reserve dient als de voorraad in het tuincentrum dreigt op te raken. Even verder raken we in de kom van Wijlre en passeren vele bordjes van makelaars (te koop) voordat we weer links omhoog gaan. Schitterende oude boerderijen krijgen even onze aandacht voordat we linksaf slaan. De lijsters zijn dol enthousiast over de

prestatie van de deelnemers en zingen of fluiten hun verhaal. Dit wordt tientallen meters weer over genomen door een collega en zo dringt onze groep steeds meer door in Wijlre, richting eindpunt. Een weiland met damvee, ofwel damreeën geniet onze aandacht en dan zijn we al rap bij ons vertrekpunt. Gelukkig wenste een der damdames ons verslag op te fleuren met haar aanwezigheid. Onze gids sluit met een afscheids- en bedankwoordje deze eerste in de reeks zomeravondwandelingen te Wijlre in 2005. We zijn blij als de volgende 8 wandelingen een soortgelijke sfeer uitademen of mee krijgen.

Het uitwisselen van ervaringen uit Noord en Zuid toont spoedig aan dat de wortels van beider culturen ongeveer gelijk zijn of heel dicht bij elkaar liggen. Het geheim van d'r kollef of koëlef wordt opgelost. Historische verhalen of herinneringen uit de jeugdperiode (ruim 60 jaar terug) dreigen droog te worden verteld maar onze waard had een schuimende oplossing. De anekdotes van de gids en de zangerskwaliteiten van een der deelnemers laten we hier buiten beschouwing evenals de plek waar dit alles plaats vond. Het terras kreeg in elk geval (nog) niet onze voorkeur. Onze campinggasten te Mechelen worden rond 23.30 uur netjes op hun plekje bij of aan de Eperweg bezorgd. Een tiental minuten later schuift de schrijver van dit stukje tekst onder de rustgevende dekens. Even voordat de slaap vat op hem krijgt dankt hij de weergoden want hij herkent en luistert nog even naar het getik van de vallende regen. Helaas blijft deze weersituatie nog even voort duren.